

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: **Damiani Group SE**, IČO: 241 88 212
sídlem Sokolovská 428/130, Praha

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Kraj Vysočina**
sídlem Tolstého 2, Jihlava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v zahájení a vedení daňové kontroly žalovaným vůči žalobci na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce duben až prosinec roku 2018, která byla zahájena protokolem ze dne 16. 8. 2019, čj. 1517199/19/2901-60561-709808, a v jejím rozšíření oznámením žalovaného ze dne 20. 11. 2020, čj. 1787421/20/2901-60561-709808,

takto:

- I. Žaloba se v části směřující proti zahájení a vedení daňové kontroly zahájené protokolem ze dne 16. 8. 2019, čj. 1517199/19/2901-60561-709808, **zamítá**.
- II. Žaloba se ve zbývající části **odmítá**.
- III. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že žalovaný u žalobce dne 16. 8. 2019 zahájil daňovou kontrolu zaměřenou na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben až prosinec 2018 a tuto daňovou kontrolu s ním nadále vede.
2. Současně se domáhá ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v rozšíření výše uvedené daňové kontroly oznámením žalovaného ze dne 20. 11. 2020.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce namítá, že daňová kontrola nebyla řádně zahájena a její rozsah nebyl s určitostí vymezen. Žalovaný měl v souladu se zásadou proporcionality nejprve daňový subjekt vyzvat k podání dodatečného daňového tvrzení. Žalobce sám začal činit korcky vedoucí k dodatečnému přiznání a doměření daně před zahájením daňové kontroly. Žalovaný svým postupem navodil stav, kdy pro jedno zdaňovací období existují dvě vzájemně odlišné množiny daňových tvrzení. Rozsah daňové kontroly nelze dále rozšiřovat.
4. Vzhledem k výše uvedenému navrhl, aby soud určil, že výše uvedené představuje nezákonný zásah a zakázal v něm pokračovat. Současně navrhl, aby byl obnoven stav existující před zahájením daňové kontroly.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný nejprve rekapituloval procesní vývoj věci. Dále uvedl, že nebyly splněny podmínky pro vydání výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení. Žalovaný nezjistil relevantní skutečnosti nasvědčující zvýšení daňové povinnosti, pokud žalobce sám dodatečné daňové tvrzení podal, posupoval v souladu se zákonem.
6. Zákon nezakazuje zahájení daňové kontroly na dani, u které bylo podáno dodatečné daňové přiznání, nebo u které bylo jejich podání avizováno. Předmět daňové kontroly byl vymezen zcela v souladu se zákonem, daňová kontrola byla řádně zahájena a žalovanému nic nebránilo v jejím rozšíření.
7. S ohledem na uvedené navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

a) podmínky řízení

8. Soud se nejprve zabýval podmínkami řízení, přičemž je třeba uvést, že žalobce se žalobou fakticky domáhá ochrany proti dvěma tvrzeným trvajícím nezákonným zásahům – proti zahájení daňové kontroly a proti jejímu rozšíření.
9. Soud má za to, že v části směřované proti oznámení záměru rozšířit daňovou kontrolu (oznámení ze dne 20. 11. 2020, čj. 1787421/20/2901-60561-709808) jde o žalobu nepřipustnou, jelikož předmětné oznámení „zjevně a nepochybně“ nemůže být nezákonným zásahem (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2018, čj. 9 Afs 85/2016-51). Žalobce za nezákonný zásah jednoznačně označuje „snahu“ žalovaného o rozšíření daňové kontroly, což odpovídá i příslušné části petitu žaloby, která je směřována právě proti výše citovanému oznámení žalovaného. Uvedené oznámení však není způsobilé samostatně zasáhnout právní sféru žalobce, jelikož šlo pouze o úkon informativní povahy – žalovaný jeho prostřednictvím pouze dal najevo svůj záměr daňovou kontrolu v blízké době rozšířit, aniž by však k jejímu rozšíření v důsledku

tohoto úkonu došlo. Jelikož je soud petitem žaloby vázán a současně mezi vůlí žalobce vyjádřenou v žalobě a uvedeným petitem nepanuje neshoda, dospěl k výše uvedenému závěru.

10. Ve vztahu k zahájení daňové kontroly je žaloba přípustná a projednatelná (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2020, čj. 10 Afs 218/2020-36, body 12 a 13) a vzhledem k trvajícím charakteru zásahu i včasná. Na následujících řádcích proto bude věnována pozornost pouze této části žaloby.

b) vypořádání žalobních bodů

11. Vzhledem k tomu, že jde o zásah trvalý, rozhodoval soud v souladu s § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), dle skutkového a právního stavu ke dni vydání svého rozhodnutí. Dospěl přitom k závěru, že žaloba **není důvodná**.
12. Je třeba předeslat, že obsah a kvalita žaloby zásadně ovlivňuje rozsah a podrobnost soudního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54). I řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu je založeno na zásadě dispoziční, tudíž je primárně na žalobci, aby soudu přednesl relevantní tvrzení odůvodňující oprávněnost jeho nároku a současně tato tvrzení v případě jejich spornosti prokázal. Aby soud mohl poskytnout ochranu proti nezákonnému zásahu, muselo by být průkazně splněno následujících pět podmínek: *žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka)*.
13. Uplatněná žalobní tvrzení lze v zásadě rozdělit do dvou okruhů – jednak žalobce poukazuje na nezákonnost zahájení daňové kontroly; jednak poukazuje na její neurčitě vymezený předmět. Vzhledem k charakteru žalobních bodů může být spor v zásadě pouze ohledně podmínky 2 a 3.
14. Nezákonnost zahájení daňové kontroly dle žalobce měla spočívat v tom, že k němu došlo po podání dodatečných daňových tvrzení na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období (mimo jiné) duben až prosinec 2018 a po současném oznámení záměru podat dodatečná daňová tvrzení i na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2018.
15. Soud ze spisu zjistil, že žalobce dne 14. 8. 2019 uvedená dodatečná daňová tvrzení na daň z přidané hodnoty skutečně podal (k domovskému správci daně) a jejich podání zdůvodnil rekonstrukcí účetnictví. Současně v rámci tohoto podání uvedl, že bude podáno i dodatečné daňové tvrzení k dani z příjmů právnických osob. Žalovaný dne 16. 8. 2019 zahájil v rámci vybrané působnosti daňovou kontrolu zaměřenou na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben až prosinec 2018 a na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2018.
16. Pokud by dodatečná daňová tvrzení žalobce nebyla vzata v potaz, pro žalobce by z toho mohl vyplynout potenciální negativní následek (zkrácení na právech) spočívající v povinnosti zaplatit z následně doměřené daně i penále [srov. § 251 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění, dále jen „daňový řád“].
17. Soud se však ztotožňuje s žalovaným v tom, že zákon zahájení daňové kontroly v návaznosti na podání dodatečných daňových tvrzení nezapovídá (srov. § 85 a násl. daňového řádu). Za nastalé situace žalovaný v rámci daňové kontroly prověřuje správnost

daně v doměřené výši. Z vyjádření žalovaného ostatně vyplývá, že na základě dodatečných daňových tvrzení k dani z přidané hodnoty podaných dne 14. 8. 2019 byla žalobci jeho domovským správcem daně doměřena daň zcela v souladu s jeho tvrzením. Uvedená dodatečná daňová tvrzení tedy byla vzata řádně v potaz (příčemž žalobce opak ani netvrdí).

18. Ze spisu dále vyplynulo, že žalobce dne 30. 9. 2019 podal avizované daňové tvrzení na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2018. Vzhledem k tomu, že o této dani již byla vedena předmětná daňová kontrola, bylo toto dodatečně daňové tvrzení shledáno nepřipustným (§ 141 odst. 3 daňového řádu) a doměřovací řízení bylo Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 8, zastaveno. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, kterému bylo Finančním úřadem pro hlavní město Prahu vyhověno. Podání dodatečného daňového tvrzení bylo vyhodnoceno jako přípustný úkon vzhledem k tomu, že žalobce jeho podání avizoval a podal jej v řádné lhůtě.
19. Vzhledem k výše uvedenému je nutno uzavřít, že v potaz bylo ve výsledku vzato i dodatečné daňové tvrzení k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2018, tudíž ani v tomto směru nebyl žalobce na svých právech zahájením daňové kontroly nijak zkrácen.
20. Dále žalobce tvrdil nezákonnost daňové kontroly s poukazem na to, že měl být nejprve vyzván k podání dodatečného daňového tvrzení. Ustanovení § 145 odst. 2 daňového řádu stanoví, že *pokud lze důvodně předpokládat, že bude daň doměřena, může správce daně vyzvat daňový subjekt k podání dodatečného daňového tvrzení a stanovit náhradní lhůtu. Nevyhoví-li daňový subjekt této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně doměřit daň podle pomůcek.* Žalobce však své tvrzení uvedl pouze v obecné rovině, aniž by konkretizoval, na základě jakých poznatků měl mít žalovaný důvodně za to, že dojde k doměření daně. Jeho námitka je proto nedůvodná, přičemž lze zopakovat, že všechna dodatečná daňová tvrzení, která žalobce podal, byla vzata v potaz, a žalovaný při daňové kontrole vychází z výše daně, která byla na jejich základě dodatečně doměřena. Dle soudu tudíž nelze hovořit o tom, že by žalobce byl na svých právech postupem správce daně v kontextu žalobních bodů jakkoliv zkrácen.
21. Ve vztahu k nejednoznačnému předmětu daňové kontroly není námitka žalobce zcela srozumitelná, resp. v uplatněné podobě ji soud považuje za zjevně nedůvodnou. Předmět daňové kontroly byl totiž vymezen zcela srozumitelně na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce duben až prosinec roku 2018 a na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2018. Rovněž rozsah daňové kontroly nevyvolává žádné pochybnosti a byl u daně z příjmů právnických osob (původně) stanoven v rozsahu faktur od obchodní společnosti Fuerte Czech s.r.o. a u daně z přidané hodnoty v rozsahu přijatých zdanitelných plnění, ze kterých byl uplatněn nárok na odpočet daně.
22. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal námitky žalobce důvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

23. Soud shledal část žaloby směřující proti zahájení a vedení daňové kontroly nedůvodnou, jelikož v kontextu uplatněných žalobních bodů nešlo o nezákonný zásah. Proto tuto část v souladu s § 87 odst. 3 soudního řádu správního zamítl. Ve zbývajících částech směřujících proti

záměru rozšířit daňovou kontrolu, soud žalobu shledal nepřipustnou, tudíž ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního odmítl.

24. O náhradě nákladů soudního řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Právo na náhradu nákladů řízení náleží plně úspěšnému žalovanému. Jelikož mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, nebyla mu náhrada přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 30. listopadu 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu